

מי אמר למי? שמואל ב'

1	והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול (יט:ה). המלך הוא?	דוד, לאחר מות אבשלום
2	וירא כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל (י:ט). מי האיש?	יואב, במלחמה מול ארם ועמון
3	ידעת את כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מוצאך ולדעת את כל אשר אתה עשה (ג:כה), הם דברי?	יואב לדוד על אבנר
4	אשר ייטב בעיניכם אעשה (יח:ד), הם דברי?	דוד, שמקבל על עצמו לא לצאת עוד למלחמה
5	איש חכם מאד (יג:ג), האיש הוא?	יהונדב בן שמעה חברו של אמנון
6	איש טוב זה ואל פשוטה טובה יבוא	דברי דוד על אחימעץ
7	אם עברת אתי והית עלי למשא	דברי דוד לחושי הארכי בברחו מפני אבשלום
8	אם תחזק ממני והיתה לי לישועה ואם יחזקו ממך והלכתי להושיע לך	דברי יואב לאבישי אחיו
9	איך יבוא אלי ארון יהוה (ו:ט)	דוד, לאחר מות עוזא שנגע בארון ה'
10	איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה (א:כז)	דוד בקינתו על שאול ויונתן
11	אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל (כ:ב)	דברי שבע בן בכרי כשמרד בדוד
12	אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה	נתן לדוד
13	אחי אתם עצמי ובשרי אתם (יט:יג)	דוד לאנשי יהודה לאחר שהסתיים המרד
14	אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני	תמר לאמנון
15	אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב (יא:כה)	דוד לשליח יואב
16	אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך	שמעי בן גרא לדוד
17	אל נא נלך בלנו ולא נכבד עליך	דוד לאבשלום
18	אל תענני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת	תמר לאמנון
19	אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד (ט:ז)	דוד למפיבושת בן יונתן
20	אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל (יג:כח)	אבשלום לאנשיו
21	אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו (ד:יא)	דוד לרכב ובענא רוצחי איש בושת
22	אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה (כ:יט)	האשה החכמה מאבל בית מעכה ליואב
23	אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאווה נפשך (ג:כא)	אבנר לדוד
24	ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם (ב:ה)	דוד לאנשי יבש גלעד שקברו את שאול ויונתן
25	ברוך ה' אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך: (יח:לא)	אחימעץ לדוד
26	גם ה' העביר חטאתך לא תמות	נתן הנביא לדוד
27	הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך (יא:י)	דוד לאוריה החתי
28	הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל (ג:לח)	דוד לעמו, לאחר מות אבנר
29	השלים אתה אחי (כ:ט)	יואב לעמשא בערמה
30	הנני מקים עליך רעה מבידתך (יב:יא)	נתן הנביא ב' ה' לדוד
31	הננו עצמך ובשרך אנחנו (ה:א)	אנשי יהודה לדוד
32	הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי (כד)	דוד לה' עקב העונש על מניית העם
33	הנה נא גוזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך	אבשלום לדוד
34	התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן (יד:ב)	יואב לאשה מתקוע
35	האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה	ברזילי הגלעדי לדוד
36	היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדך (יד:כב)	יואב לדוד על החזרת אבשלום
37	היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל	דוד לבני צרויה שדורשים להרוג את שמעי
38	הלכנו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכנו כל הבתרון	אבנר ואנשיו
39	הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: (יג:ט)	אמנון. השווה יוסף
40	הלנצח תאכל חרב, עד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם (ב:כו)	אבנר ליואב בחלקת הצורחם אשר בגבעון

41	חֲגוּר מִדּוֹ לָבָשׁוּ וְעָלְיוּ חֲגוּר חָרָב מִצְמֶדֶת עַל מִתְנִיּוֹ בְּתַעֲרָה	יואב
42	וְאֵל יִכְרֹת מִבֵּית... זָב וּמִצְרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנִפְל בַּחֲרָב וַחֲסֹר לָחֶם(ג:כט)	יואב, כִּךְ מִקְלָלוֹ דָּבָר עַל שֶׁהֵרָג אֶת אֲבִנָּר
43	וְאַתָּה תֹאכַל לָחֶם עַל שְׁלַחְנִי תָמִיד (ט:ז)	דוד לִמְפִּיבוֹשֶׁת.
44	וְאַנְכִי הַיּוֹם רָךְ וּמִשׁוֹחַ מֶלֶךְ (ג:לט)	דוד, כִּשְׂבָא לְהַסְבִּיר מִדּוּעַ אֵינוֹ יָכוֹל לִפְעוֹל נֶגֶד בְּנֵי צְרוּיָה
45	וְהִנֵּה בָּאוּ עַד תוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי חֲטִים וַיִּכְּהוּ אֶל הַחֲמֵשׁ (ד:ו)	רֶכֶב וּבַעֲנָא שֶׁהִתְחַפְּשׁוּ וְהֵרָגוּ אֶת מִפְּיבוֹשֶׁת
46	וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מִרְאָה מְאֹד (יא:ב). מִי הָאִשָּׁה?	בֵּת שֶׁבַע
47	וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו אֶדְ לִפְשֹׁט	אַלְעָזָר בֶּן דָּדוֹ אַחֲחִי
48	וְהוּא חֲגוּר חֲדָשָׁה (כא:טז)	יִשְׁבִּי בְנוֹב
49	וְהוּא שָׁכַב עַל מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְּהוּ וַיִּמְתְּהוּ וַיִּסְּרוּ אֶת רֹאשׁוֹ (ד:ז)	מִפְּיבוֹשֶׁת בֶּן שְׂאוּל לִפְנֵי שֶׁנִּרְצָח
50	וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם לֵאמֹר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל (ז:כו)	נָתָן לְדָוִד בִּנְבוּאָה
51	וַיֹּסֶף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָעָם כָּהֶם וְכָהֶם מֵאָה פַעֲמִים וַעֲיִנִּי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ רָאוֹת	יואב לְדָוִד כִּשְׁבִּיקֶשׁ לִמְנוֹת אֶת הָעָם
52	וְכָל הָעָם הִפִּירוּ וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל הָעָם טוֹב:	נֹאמֵר עַל דָּוִד, לֵאחֲרָי שֶׁהִלָּךְ אַחֲרָי מִיִּטְתּוֹ שֶׁל אֲבִנָּר
53	וְכָל אֲשֶׁר תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה לָּךְ	דוד לְבִרְזִילִי הַגִּלְעָדִי
54	וְלֹא יָכֹל עוֹד לְהָשִׁיב אֶת דְּבַר מִירְאָתוֹ אֲתָו (ג:יא)	אִישׁ בּוֹשֶׁת לֹא יָכֹל לְהָשִׁיב לְאֲבִנָּר
55	וְלֹא אֲנֹכִי שָׁקַל עַל כַּפִּי אֶלֶף כֶּסֶף לֹא אֶשְׁלַח יָדִי אֶל בֶּן הַמֶּלֶךְ	אֶחָד מִנְעָרֵי יוֹאָב שֶׁהִתְבַּקֵּשׁ לִפְגּוֹעַ בְּאֲבִשְׁלוֹם
56	וְנֹאמֶן בֵּיתְךָ וּמִמְלַכְתְּךָ עַד עוֹלָם לִפְנֵיךָ כֶּסֶף אֲדִי יִהְיֶה נָכוֹן עַד עוֹלָם (ז:טז)	נָתָן הַנְּבִיא בִּנְבוּאָה לְדָוִד
57	וַעֲץ חַיִּיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים	גְּלִית הַגִּתִּי
58	וְעַתָּה אֲדֹנִי ה' אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת (ז:כח)	דוד לְה'
59	וְעַתָּה אֲרָאָה פָּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם יֵשׁ בִּי עוֹן וְהִמַּתְנִי (יד:לב)	אֲבִשְׁלוֹם לְיוֹאָב
60	וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ לְהִיּוֹת לְעוֹלָם לִפְנֵיךָ וּמִבְרַכְתְּךָ יִבְרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם: (ז:כט)	דוד לְה'
61	וְעַתָּה יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וְאֱמֶת וְגַם אֲנֹכִי אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה(ב:ו)	דוד לְאֲנָשֵׁי יִבְשׁ גִּלְעָד שֶׁקִּבְּרוּ אֶת שְׂאוּל וְיוֹנָתָן
62	וְעַתָּה לֹא תִסּוּר חָרָב מִבֵּיתְךָ עַד עוֹלָם עֲקֹב כִּי בִזְתַּנִּי (יב:י)	נָתָן בִּנְבוּאָה קִשָּׁה לְדָוִד
63	וְעַתָּה תַחֲזִקֶנָּה יָדֶיכֶם וְהָיוּ לְבָנֵי חֵיל (ב:ז)	דוד לְאֲנָשֵׁי יִבְשׁ גִּלְעָד שֶׁקִּבְּרוּ אֶת שְׂאוּל וְיוֹנָתָן
64	וַעֲשֵׂתִי לָּךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאֲרָץ: (ז:ט)	נָתָן בִּנְבוּאָה לְדָוִד
65	וְשִׁמַּתִּי מִקּוֹם לַעֲמִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכֹן תַּחֲתָיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא יִסִּיפוּ בְנֵי עוֹלָה לְעֹנוּתוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹנָה: (ז:י)	נָתָן ב' ה' בְּדִבְרָיו לְדָוִד
66	וְאֲנִי אָנֹכִי אֹלֵיךְ אֶת חֲרַפְתִּי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאֶחָד הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל	תָּמָר לְאֲמִנוֹן
67	וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כַּמְלֵאךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ	מִפְּיבוֹשֶׁת לְדָוִד
68	וְאֲדֹנִי חֲכָם כַּחֲכַמַּת מִלֵּאךְ הָאֱלֹהִים לְדַעַת אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּאֲרָץ	הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית לְדָוִד
69	וְהִי... עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וַצְדָקָה לְכָל עַמּוֹ (ח:טו)	דוד
70	וְכָל מַהֲעֻלּוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וּבְרַךְ אֶת הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת (ו:יח)	דוד בְּהֶעֱלֵאת אֲרוֹן ה' לִירוּשָׁלַיִם
71	וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת קוֹלוֹ וַיִּבְךְ אֶל קִבְר... וַיִּבְכוּ כָל הָעָם (ג:לב)	דוד וְהָעָם בּוֹכִים לֵאחֲרָי מוֹת אֲבִנָּר
72	וַיִּבְרָחוּ גִתִּימָה וַיְהִיו שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה (ד:ג)	רֶכֶב וּבַעֲנָא בְנֵי רִימּוֹן הַבָּאֲרוֹתִי
73	וַיָּבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ ה' וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים (כד:כה)	דוד לֵאחֲרָי הַמְּגַפָּה שֶׁל הַדָּבָר בַּעַם
74	וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ בְּרִית בַּחֲבֵרוֹן לִפְנֵי יְהוָה	דוד בְּהַמְלַכְתּוֹ עַל יָדֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲבֵרוֹן
75	וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכוּ וַיִּצְמּוּ עַד הָעָרֶב (א:יב)	דוד וְאֲנָשָׁיו לֵאחֲרָי הַבְּשׂוּרָה הַמֵּרָה עַל מוֹת שְׂאוּל וְיוֹנָתָן
76	וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל עַבְדָּיו נֹצְבִים קְרָעֵי בְּגָדִים	דוד לֵאחֲרָי שְׁחַשְׁבִּי שְׂאֲמִנוֹן הֵרָג אֶת יִתְרִי אַחֲיוֹ
77	וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל עֲלִית הַשָּׁעַר וַיִּבְךְ	דוד לֵאחֲרָי מוֹת אֲבִשְׁלוֹם
78	וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פָּרְדּוֹ וַיִּנְסוּ	בְּנֵי הַמֶּלֶךְ לֵאחֲרָי הַרִיגַת אֲמִנוֹן
79	וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד (י:ה)	דוד שִׁלַּח אֶל עַבְדָּיו לֵאחֲרָי שֶׁהוֹשְׁפְלוּ בְיָדֵי חֲנוּן בֶּן נַחֲשׁ
80	וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיִּצְפוּ מֵעַל הָעִיר אִישׁ לְאֶהֱלָיו	יואב מִפְּזֹר אֶת הַמֶּרֶד שֶׁל שֶׁבַע בֶּן בְּכָרִי
81	וַיֵּדַע... כִּי הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְכִי נִשָּׂא מִמְּלַכְתּוֹ בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל (ה:יב)	דוד
82	וַיִּלָּךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדֹּל וַיְהִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עַמּוֹ (ה:י)	דוד
83	וַיַּחֲזֵק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם וְגַם כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲתָו: (א:יא)	דוד וְאֲנָשָׁיו לֵאחֲרָי הַבְּשׂוּרָה הַמֵּרָה עַל מוֹת שְׂאוּל וְיוֹנָתָן

84	וַיִּטְהוּ אֶל תוֹךְ הַשָּׁעַר לְדַבֵּר אֶתוֹ בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שָׁם הַחֲמֵשׁ וַיָּמָת (ג:כז)	יואב רוצח את אבנר בדם קר
85	וַיִּכְהוּ בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל הַחֲמֵשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל וַיָּמָת תַּחְתָּיו(ב:כג)	אבנר הורג את עשהאל אחי יואב
86	וַיִּכְהוּ בָּהּ אֶל הַחֲמֵשׁ וַיִּשְׁפֹּךְ מַעְיו אַרְצָה וְלֹא שָׁנָה לוֹ (כ:י)	יואב מכה את עמשא
87	וַיִּמְלְכֵהוּ אֶל הַגִּלְעָד וְאֶל הָאֲשׁוּרִי וְאֶל יִזְרְעֵאל וְעַל אֶפְרַיִם וְעַל בְּנֵימִן וְעַל יִשְׂרָאֵל כָּלָה	אבנר ממליך את איש בושת בן שאול
88	וַיַּעֲבֹר בְּכָל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה וְכָל הַבָּרִים וַיִּקְהֲלוּ וַיָּבֹאוּ אִף אַחֲרָיו (כ:יד)	שבע בן בכרי ממריד את העם
89	וַיַּעַשׂ לוֹ מִרְכָּבָה וְסָסִים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו	אבשלום נוהג בטכסיסי מלכות. השווה אדוניה
90	וַיֵּרָא וְהָנָה עִם רַב הַלָּכִים מִדָּרָךְ אַחֲרָיו מִצַּד הָהָר: (יג:לד)	הצופה שמחפש אות חיים מבניו של דוד לאחר שאבשלום הרג את אמנון
91	וַיָּבֹא כָל הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת לֶחֶם בַּעֲוֹד הַיּוֹם	דוד לאחר מות אבנר
92	וַיָּצֵם צוֹם וַיָּבֹא וְלֹן וּשְׁכָב אַרְצָה: (יב:טז)	דוד מתפלל על בנו מבת שבע שלא ימות
93	וַיִּקְמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא בָרָא אֹתָם לֶחֶם:	את דוד, לאחר הגזירה על בנו
94	וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת בְּכָל אֲשֶׁר הִלֵּךְ (ח:ו)	דוד
95	וַיָּתֵן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ (יח:ט)	אבשלום, ששערו נתקע בסבך האלה
96	וַיִּיחָר מִן הַמוֹעֵד אֲשֶׁר יַעֲדוּ (כ:ה)	עמשא
97	וְה' אָהָבוּ	את שלמה הבן החדש של דוד מבת שבע
98	וַתִּהְיֶינָה צָרֹת עַד יוֹם מָתָן אֲלֻמָּנוֹת חַיֹּת	פילגשי דוד לאחר שאבשלום בא עליהן
99	וַתִּפֹּל עַל אֶפְיָה אַרְצָה וַתִּשְׁתָּחוּ וַתֹּאמְרוּ הוֹשַׁע הַמֶּלֶךְ	האשה התקועית לדוד
100	וַתִּקַּח אֶפְרַעֲלָה עַל רֹאשָׁהּ וַתִּתְּנָהּ הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתִּשָּׂם בְּרֹאשָׁהּ וַתִּלְוֶהָ הַלֹּדֶף וְזַעֲקָה	תמר מתאבלת לאחר האונס
101	וַתִּשָּׂאֵהוּ אֲמָנָתוֹ וַתִּנָּס וַיְהִי בַּחֲפֹזָה לְנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח (ד:ד)	מפיבושת בן יונתן, שנשאר נכה רגליים
102	וַיִּבְגְּדוּ קָרְעִים וַאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ (א:ב)	הנער העמלקי שבא לבשר על מות שאול
103	וַיִּכְ... לֹא הָיָה אִישׁ יָפֶה בְּכָל יִשְׂרָאֵל לְהֵלֵל מֵאֵד מִכָּף רִגְלוֹ וְעַד קֶדְקֶדוֹ לֹא הָיָה בּוֹ מוֹם	אבשלום
104	וְ...חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים (ט:י)	ציבא
105	וַיְמִי כַעֲמֹד כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֱלֹהִים לַפְּדוֹת לוֹ לָעָם (ז:כג)	דוד לאחר נבואת נתן על נצחיות מלכותו
106	וַיִּמְשְׁקֵלָהּ כִּכֹּר זָהָב וְאַבֵּן יָקָרָה	עטרת מלכם שקוף מואב
107	וַיִּמְדוּעַ הַקִּלְתָּנִי וְלֹא הָיָה דְּבָרִי רֹאשׁוֹן לִי לְהָשִׁיב אֶת מַלְכִּי (יט:מד)	אנשי יהודה לאנשי ישראל
108	וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד צָדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ	מפיבושת לדוד
109	וַיִּקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהִיִּיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָיו(ו:כב)	דוד מוכיח את מיכל על שלעגה לו
110	זָקֵן מֵאֵד בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה	ברזילי הגלעדי
111	חִי נִפְשָׁךְ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם אֵשׁ לְהַמִּין וְלְהַשְׁמִיל מִכָּל אֲשֶׁר דָּבָר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ (יד:יט)	האשה התקועית לדוד
112	חִיָּךְ וְחִי נִפְשָׁךְ אִם אַעֲשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה (יא:יא)	אוריה החתי לדוד
113	חִי הָאֱלֹהִים כִּי לֹא־דָבָרְתִּי כִּי אֲזִי מִהַבְּקָר נִעְלָה הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אַחִיו(ב:כז)	יואב לאבנר
114	חִי ה' אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה (ד:ט)	דוד לאחר רצח איש בושת
115	חִי ה' אִם יִפֹּל מִשְׁעָרַת בְּנֵךְ אַרְצָה	דוד מבטיח לאשה התקועית
116	חִי ה' וְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם לְמוֹת אִם לְחַיִּים כִּי שָׁם יִהְיֶה עַבְדְּךָ	איתי הגיתי לדוד
117	חִי ה' כִּי בֶן מוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת (יב:ה)	דוד לנתן אחרי כבשת הרש
118	חֲטָאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֹר נָא אֶת עֹון עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד	דוד לאחר חטא מניית העם. השווה שאול
119	חֲלִילָה חֲלִילָה לִי אִם אֲבָלַע וְאִם אֲשָׁחִית (כ:כ)	יואב חאשה החכמה
120	חֲלִילָה לִי ה' מַעֲשֵׂתִי זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֲלָכִים בְּנִפְשׁוֹתָם	דוד שלא רצה לשתות את המים שאנשיו הביאו בסיכון חייהם
121	ה' אֱלֹהֶיךָ יִרְצֵךְ (כד:כג)	ארונה היבوسی לדוד
122	יְהִי כְנַעַר אִבִּי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר קָמוּ עָלֶיךָ לָרָעָה	הכושי לדוד
123	יִקַּח וַיַּעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטוֹב בְּעֵינָיו (כד:כב)	ארונה לדוד
124	יִתְבַּשֵּׁר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי שָׁפֹטָךְ יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל הַקָּמִים עָלֶיךָ (יח:לב)	הכושי לדוד

125	יָדָדְךָ לֹא אֶסְרוֹת וְרִגְלֶיךָ לֹא לִנְחֻשֹׁתַיִם הִגָּשׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי עוֹלָה נִפְלְתָה(ג:לד)	דוד בקינתו על אבנר
126	יָשָׁב נָא עִבְדְּךָ וְאִמַּת בְּעִירִי עִם קֶבֶר אָבִי וְאִמִּי	ברזילי לדוד
127	יָשָׁב בְּשִׁבְתִּי תַחְכַּמְנִי רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי	עדינו העצני, מגיבורי דוד
128	כָּל אֲשֶׁר יֵצֵא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת עַבְדּוֹ כֹּן יַעֲשֶׂה עִבְדְּךָ (ט:יא)	ציבא לדוד
129	כָּל אֲשֶׁר יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עִבְדֶּיךָ	יונתן ואחימעץ לדוד
130	כַּדְּבַר עִבְדְּךָ כֹּן הִיָּה	יונדב בן שמעה לדוד
131	כִּי אִישׁ גָּדוֹל הוּא מֵאֹד	ברזילי הגלעדי
132	כִּי אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זֹלַתְךָ בָּכָל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּאֲזִינוֹ (ז:כב)	דוד מודה לה' על הבטחתו
133	כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסֻתֶּר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה נִגְדָּ כָּל יִשְׂרָאֵל	נתן לדוד כעונש על מעשה בת שבע
134	כִּי אָמַר אֵין לִי בֶן בְּעִבּוֹר הַזִּכִּיר שְׁמִי (יח:יח)	אבשלום, שהקים לו יד בעמק המלך
135	כִּי יָדַע עִבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי	שמעי בן גרא לדוד
136	כִּי מוֹת נָמוּת וְכַמִּים הַנִּגָּרִים אֲרָצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ וְחָשָׁב מַחֲשָׁבוֹת לִבְלֹתִי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדָּח	האשה התקועית לדוד
137	כִּי עָתָה כָּמֵנוּ עֲשָׂרָה אֲלָפִים וְעָתָה טוֹב כִּי תִהְיֶה לָּנוּ מַעִיר לַעֲזוֹר (יח:ג)	אנשי דוד אליו
138	כָּרַתָּה בְּרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עֹמֵד לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל (ג:יב)	אבנר לדוד
139	כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לָךְ עָשָׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ (ז:ג)	נתן לדוד
140	לָמָּה זֶה אַתָּה רָץ בְּנִי וְלָכָה אֵין בְּשׁוֹרָה מִצֹּאת:	יואב לאחימעץ
141	לָמָּה תֵּלֵךְ גַּם אַתָּה אֶתְנוּ שׁוֹב וְשָׁב עִם הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְרִי אַתָּה וְגַם גִּלְהָ אַתָּה לַמִּקּוֹמְךָ	דוד לאיתי הגתי
142	לֹא כֹן אֲחִילָה לִפְנֶיךָ	יואב לאחימעץ
143	מִי אֲנֹכִי אֲדֹנִי יְהוָה וּמִי בֵּיתִי כִּי הִבִּיאֲתָנִי עַד הַלֵּם: (ז:יח)	דוד לה'
144	מִי יִשְׁמַנִּי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלִי יָבוֹא כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדִּקְתִּיו	אבשלום
145	מִן הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבַּד וְאֵל הַשְּׁלֹשָׁה לֹא בָּא	בניהו בן יהוידע
146	מִן הַשְּׁלֹשָׁה הָכִי נִכְבַּד וְיִהִי לָהֶם לִשָּׁר	אבישי בן צרויה
146	מִדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דָּל בֶּן הַמֶּלֶךְ בִּבְקָר בִּבְקָר הֲלוֹא תִגִּיד לִי (יג:ד)	יונדב בן שמעה לאבשלום
147	מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבִמָּה אֲכַפֵּר וּבְרַכּוּ אֶת נַחֲלַת יְהוָה (כא:ג)	דוד לגבעונים
148	מָה אַתֶּם אֹמְרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם (כא:ד)	דוד לגבעונים
149	נָקִי אֲנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד עוֹלָם מִדְּמִי (ג:כח)	דוד מנקה עצמו מרצח אבנר
150	עֹמֵד נָא עָלַי וּמַתְּנִי כִּי אֲחֻזְנִי הַשֶּׁבֶץ כִּי כָּל עוֹד נִפְשִׁי בִּי (א:ט)	שאול, על פי גרסתו של הנער העמלקי
151	עָתָה דַּע וּרְאֵה מָה אֲשִׁיב שְׁלַחִי דָּבָר (כה:יג)	גד החוזה לדוד
152	עָלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי	האשה התקועית לדוד אחרי שתרמיתה נחשפה
153	עֲלֶה וּבּוֹכָה וְרֹאשׁ לֹו חֲפוּי וְהוּא הִלָּךְ יַחַף (טו:ל)	דוד
154	פָּרַץ ה' אֶת אֵיבֵי לִפְנֵי כְּפָרֶץ מִים (ה:כ)	דוד, שקרא לכן למקום בעל פראים
155	צָר לִי מֵאֹד נִפְלָה נָא בִּידִי יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבִידִי אָדָם אֵל אֲפֹלָה	דוד שבוחר בעונש הדבר
156	קָרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וּחִגְרוּ שָׁקִים(ג:לא)	דוד מורה לאנשיו להתאבל על אבשלום
157	קַח אֶת עַבְדִּי אֲדִנִּיךָ וְרִדְף אַחֲרָיו פֶּן מִצֵּא לוֹ עֲרִים בְּצִרוֹת וְהִצִּיל עֵינָיו (כ:ז)	דוד מורה לאבישי לרדוף אחרי שבע בן בכרי
158	קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לָהּ אֱלֹהִי עֲלוֹת חֲנָם	דוד לארונה היבوسی
159	קְרוּעַ כְּתָנָתוֹ וְאִדְמָה עַל רֹאשׁוֹ (טו:לב)	חושי הארכי
160	רָאֵה דְבָרְךָ טוֹבִים וְנִכְחִים וְשִׁמְעֵ אֵין לָךְ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ	אבשלום לכל באי שער העיר
161	רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחֹץ רִגְלֶיךָ	דוד לאוריה החתי
162	רַב עָתָה הָרֹץ יָדָךְ (כה:טז)	ה' מורה למלאך המשחית להפסיק
163	שָׁכַב עַל מִשְׁכַּבְךָ וְהִתְחַל	יהונדב בן שמעה מציע לאמנון
164	שָׁב בָּזָה גַם הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלַּחְךָ	דוד לאוריה החתי
165	שָׁלַשׁ אֲנֹכִי נוֹטֵל עֲלֶיךָ בָּחַר לָךְ אַחַת מֵהֶם וְאַעֲשֶׂה לָךְ	גד הנביא לדוד ב' ה'
166	שׁוֹב וְהָשָׁב אֶת אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וְאַמֶּת:	דוד לאיתי הגתי
167	שׁוּט נָא בָּכָל שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בָּאֵר שָׁבַע וּפְקִדּוֹ אֶת הָעָם(כד:ב)	דוד ליואב
168	הֲלוֹא עֲצָמִי וּבִשְׂרִי אַתָּה	דוד לעמשא
169	וְעָתָה הֲלוֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבְעֵרְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ	דוד לרכב ובענא רוצחי איש בושת

170	וַיִּפְּלוּ שְׁבַעֲתָם יַחַד	שבעת בני שאול שנהרגו עקב בקשת הגבעונים
171	וַיִּקְחוּ אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֶרְבָה כָּל הַלַּיְלָה	רכב ובענא
172	חֶזֶק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוּנוֹ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו (י:יב)	יואב לאבישי
173	יִשְׁלַם ה' לַעֲשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ	דוד לאחר מות אבנר
174	כַּמְלֵאךְ הָאֱלֹהִים כֹּן אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב וְהָרַע וַיהוָה אֱלֹהֵיךְ יִהְיֶה עִמָּךְ	האשה התקועית לדוד
175	מִדּוּעַ כָּא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶל עַבְדּוֹ (כד;כא)	ארונה היבوسی לדוד
176	מִדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת דְּבַר ה' לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי (יב:ט)	נתן הנביא מוכיח את דוד